06/03/2022

Σερρών Θεολόγος: «Η Εκκλησία μας σχολείο μετανοίας και θεραπευτήριο ψυχών»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Με Αρχιερατική χοροστασία και εποικοδομητική ομιλία του Σεβ. Μητροπολίτη Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου, τελέσθηκε ο Α' Κατανυκτικός Εσπερινός της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, στον ιερό Μητροπολιτικό Ναό Παμμ. Ταξιαρχών Σερρών, σήμερα, Κυριακή της Τυρινής, 6 Μαρτίου 2022, στις 18:00.

Νωρίς το απόγευμα, είχαν τοποθετηθεί στο κέντρο του ιερού Μητροπολιτικού Ναού, η θαυματουργός αρχαία εικόνα του Κυρίου Παντοκράτορος, προερχομένη από το χωρίο των Στεφανινών της εκκλησιαστικής επαρχίας των Σερρών και χαριτόβρυτα αποτμήματα ιερών λειψάνων, προς προσκύνηση και πνευματική ενίσχυση των πιστών.

Στην εμπνευσμένη, από την προτροπή του Κυρίου μας, «Ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· Μετανοεῖτε καί πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ» (Μρκ. 1, 15), ομιλία του, ο Σεβ. Ποιμενάρχης της των Σερρών και Νιγρίτης Εκκλησίας κ. Θεολόγος, παρέθεσε στο πυκνό εκκλησίασμα, λόγους ψυχωφελείς και επιστηρικτικούς, με θεολογική και πατερική τεκμηρίωση, για τον προκείμενο πνευματικό αγώνα των πιστών.

Μεταξύ άλλων, ο Σεβ. ανέφερε: «Η πλουσιόδωρος αγάπη του Θεού οδήγησε και πάλιν εφέτος τα βήματά μας στην κατανυκτικότερη περίοδο ολοκλή¬ρου του Εκκλησιαστι¬κού έτους, την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Για τους ορθοδό¬ξους χριστιανούς η Μεγάλη Τεσσαρακοστή αποτελεί την καρδιά του Εκ¬κλησιαστικού έτους, την ακένωτη πηγή που διαποτίζει με τα ψυχωφελή νάματά της την λειτουργική μας ζωή και καταυγάζει με φως Χριστού την ορθόδοξη χριστιανική μας ευσέβεια.

”Το στάδιον των αρετών”, ανοίγει και πάλι τις πύλες του και η Εκκλησία καλεί όλους εμάς, τα παιδιά της, να εισέλθουμε με αρχοντικό φρόνημα και αποφασιστικότητα σε αυτό. Όπως οι αθλητές με θάρρος και χαρά εισέρχονται στο στάδιο για να αγωνισθούν και να νικήσουν, έτσι και εμείς εισερχόμασθε με υψηλό φρο¬νημα στην ιερή περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, που αποτελεί το δικό μας πνευματικό στάδιο για να αγωνισθούμε για την κατά Θεόν προκοπή μας.

Εισερχόμασθε για να αγωνισθούμε νομίμως, κατά την προτροπή του Αποστόλου Παύλου (Β’ Τιμ. 2, 5), για την κατάκτηση των υψηλών κορυφών του πνεύματος, που μας φέρνουν κοντύτερα στον ποθεινότατο Σωτήρα μας, Ιησού Χριστό. Εφόδιά μας σ’αυτόν τον σκληρό αγώνα κατά της ασωτίας και της υπαρξιακής φτώχειας είναι η υψοποιός προσευχή, η μυσταγωγική θεία λατρεία, η θεάρεστος νηστεία στην διπλή της διάσταση, η ελεημοσύνη, η εγκράτεια, η αμνησικακία, η σωφροσύνη, η μετάνοια, το χαροποιόν πεν¬θος, ο τελωνικός στεναγμός, τα δάκρυα, η διά της πίστεως εγκατάλειψη στην αγάπη του Θεού Πατέρα και κυρίως η ταπεινοφροσύνη η οποία κεφαλοποιεί και περιφρουρεί όλες τις αρετές.

Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή προβάλλει ενώπιον όλων μας, πρωτί-στως ως ένα σωτήριο κάλεσμα για μετάνοια. Ατελής και αδύναμη από μόνη της η ανθρωπίνη

φύση μας εύκολα παρασύρεται και δελεάζεται από τα θέλγητρα της αμαρτίας υποκύπτοντας σε αυτήν. Κατά τον λόγο της Αγίας Γραφής κανένας δεν ει¬ναι καθαρός από τον ρύπο της αμαρτίας, έστω και αν είναι μία μόνο ημέ¬ρα η διάρκεια της ζωής του πάνω στη γη (Ιώβ 4, 4 -5). Διά τούτο και όλοι μας έχουμε ανάγκη μετανοίας.

Η νηπτική και θεραπευτική παράδοση της Αγίας Ορθοδόξου Εκ-κλησίας μας θεωρεί ότι η αμαρτία ρυπαίνει και πληγώνει θανασίμως την ψυχή με αποτέλεσμα ο ρύπος αυτός της ψυχής, ως τείχος υψηλό και απροσπέλαστο, να εμποδίζει τον άνθρωπο να προσεγγίσει τον Θεό. Διά τούτο και ο θείος θεολόγος Γρηγόριος τονίζει ”Θεού γαρ αλλοτρίωσις η αμαρτία”. Αυτήν την αλήθεια σημειώνει διά του προφήτου του Ιερεμίου ο ίδιος ο Θεός στον λαό του λέγων: ”Γνώθι και ιδέ ότι πικρόν σοι το εγκαταλιπείν σε εμέ” (Ιερ. 2,19). Είναι αφάνταστα πικρό να εγκαταλείπει ο άνθρωπος τον Θεό και να ζη μάκρυά Του. Το διαπιστώνουμε όλως ιδιαιτέρως σήμερα.

Η χριστιανική μας ζωή και ο διά της μετανοίας πνευματικός μας αγώνας έχουν νόημα και στόχο. Ύψιστος σκοπός της ζωής μας είναι η θε-οκοινωνία, η κατά χάριν ένωσίς μας με το Θεό. Αυτό εξάλλου υπαινίσσε-ται και το στόμα του Χριστού, ο θείος Παύλος, όταν μας προτρέπει να ενδυθούμε τα όπλα του φωτος. Ένδυμά μας όπως και ο Άγιος Συμεών ο νέος Θεολόγος τονίζει είναι ο ίδιος ο Χριστός, τον Οποίον ενδυθήκαμε κατά την ιερώτατη στιγμή του βαπτίσματός μας, καθώς ”όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθημεν, Χριστόν ενεδύθημεν”.

Ιδού λοιπόν γιατί ο ιερός Ιωάννης της Κλίμακος ονομάζει την μετάνοια ”ανάκλησιν Βαπτίσματος”, επιστροφη δηλαδή στην χάρη και την καθαρότητα που είχαμε την στιγμή του βαπτίσματός μας. Η γεμάτη ταπείνωση μετάνοια ως προϋπόθεση και πορεία ζωής, ως απόφαση αλλαγής του νοός, χαριτώνει τον άνθρωπο και ελκύει την θεία χάρη, η οποία θεραπεύει τις πληγές της αμαρτίας καθαρίζει τον έσω της καρδίας άνθρωπο, φωτίζει τον ηγεμόνα νούν και αποκαθιστά τον άνθρωπο ως υιόν αγαπημένο στο σπίτι του Ουρανίου Πατέρα.

Μέσα από την μετάνοια ο αγωνιζόμενος χριστιανός μπορεί να κρα-τα ενεργές και να ανανεώνει τις βαπτισματικές του δωρεές και υπο-σχέσεις, οι οποίες του εξασφαλίζουν την θεία υιοθεσία, την καινή εν Χριστώ ζωή. Αυτή η ζωή είναι ένα βαθύ καρδιακό βίωμα, όπου το Άγιον Πνεύμα μας πληροφορεί μυστικώς, ”ότι Αββά ο Πατήρ” (Γαλ. 4, 6), ότι δηλαδή ο Θεός είναι φιλόστοργος πατέρας μας και εμείς γνήσια παιδιά Του. Συναθλητή, αγωνοθέτη, αλλά και έπαθλο σ’ αυτόν τον αγώνα έχουμε τον ίδιο τον Χριστο.

Η μετάνοια δεν είναι όμως μόνον επιλογή ανθρωπίνη, είναι ένα μυστήριο, ένα

δώρημα της θείας αγάπης. ”Διά τούτο, λέγει ο Κύριος, είρηκα υμίν, ότι ουδείς δύναται ελθείν προς με, εάν μη η δεδομένον αυτώ εκ του Πατρός μου” (Ιω. 6, 65). Η σπουδή στα ιερά κείμενα και τους Πατέρες της Εκκλησίας μας διδάσκει πως η αληθής μετάνοια είναι μία ποιότητα ψυχής, ένα άθλημα ελευθερίας, ένας συγκλονιστικός σεισμός, που ψηλαφάται και γνωρίζεται σε πρόσωπα.

Στον τελώνη, στον άσωτο υιό, στην οσία Μαρία την Αιγυπτία, στους Αποστόλους Πέτρο και Παύλο, στον ευγνώμονα ληστή και σε τόσες άλλες αγίες μορφές που η Εκκλησία, το αγιασμένο εργαστήριο της σωτηρίας μας, προβάλλει διδακτικώς ενώπιόν μας καθημερινώς ώστε να γνωρίσουμε και εμείς το ποιόν, το ήθος και κυρίως την δύναμη της μεγάλης αυτής αρετής, περί της οποίας το χρυσό στόμα της Εκκλησίας λέγει: ”Η μετάνοια φαρμακον εστί των πλημμελημάτων, δαπάνημα των παρανομιων, παρρησία προς τον Θεόν, όπλον κατά του διαβόλου, σωτηρίας ελπίς, απογνώσεως αναίρεσις. Αύτη τον ουρανόν ανοίγει, αύτη εις τον παράδεισον εισάγει”. (Ιερός Χρυσόστομος, Ε.Π.Ε. 30, 286).

Ο μέγας της μετανοίας διδάσκαλος, ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστο-μος μας δείχνει παιδαγωγικώς και συμβουλευτικώς τους δρόμους αυτής της ευλογημένης συναντήσεώς μας με τον Χριστό, λέγων: ”Θα σας είπω τας οδούς της μετανοίας. Πρώτη: Η καταδίκη των αμαρτημάτων μας. Δεύτερη: Να μην μνησικακής εναντίον των εχθρών, να συγκρατής την οργήν σου, να συγχωρής τα αμαρτήματα των συνανθρώπων σου. Τρίτη: Προσευχή θερμή και ειλικρινής που να πηγάζη από τα βάθη της καρδιάς σου. Τέταρτη: Η ελεημοσύνη, διότι αυτή έχει πολλή και απερίγραπτη δύναμη. Πέμπτη: Η μετριοφροσύνη και η ταπεινοφρο-σύνη, που εκμηδενίζουν την φύση των αμαρτημάτων όχι λιγότερο από τους άλλους τρόπους” (Ε.Π.Ε. 31, 92).

Καλή μετάνοια αδελφοί, ευλογημένη και σωτήρια μεγάλη Τεσσαρακοστή! Καλή Ανάσταση»!

Στο τέλος, αναπέμφθηκε από τον Σεβ. κ. Θεολόγο, η συγχωρητική ευχή και αντηλάγη, κατά το ιερόν έθος, με προσεκτική τήρηση των προβλεπομένων μέτρων, ο ασπασμός της συγχωρήσεως, πριν την είσοδο στην αγία και μεγάλη Τεσσαρακοστή.

IC
XC